

гр.Перник, 05.06.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети май две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело **№ 68** по описа за **2013** година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на глава X, раздел I от АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Г.С. ***, срещу решение №*****/18.12.2012 г. на директора на ТП на НОИ гр.Перник, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане №*****/10.08.2012 г. на длъжностното лице по "Пенсионно осигуряване", с което му е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст/ЛПОСВ/, тъй като не отговаря на условията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното решение, тъй като неправилно не е зачетен трудов стаж положен реално при условията на първа категория труд, като такъв. Съображенията му са, че за определяне на категорията труд е от съществено значение какъв е характерът на труда и видът на изпълняваната работа, а не структурното звено в рамките на което е положен.

Претендира присъждане на разноските направени в производството.

Ответникът по жалбата-Директора на ТП на НОИ гр. Перник, чрез надлежно упълномощения процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Подробни съображения развива в съдебно заседание по същество и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата срещу решение № *****/18.12.2012 г. на директора на ТП на НОИ, град Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/10.08.2012 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 КСО - оспореното решение е получено лично от жалбоподателя срещу подпис на 29.01.2013 г., а жалбата е подадена в административния орган на 12.02.2013 г., от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт. Обжалваният акт подлежи на съдебен контрол. В този смисъл жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

С разпоредбата на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО е дадена законова възможност на лица, които са полагали труд със специфична вредност или тежест, да се пенсионират преди навършване на определената в чл. 68 от КСО и чл. 15 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) възраст, ако отговарят на установените в същата норма три изисквания. Първото от тях е даденото лице да е полагало труд от първа или втора

категория, второто е да има определен сбор от осигурителен стаж и възраст и последното е да е навършило определена възраст. Тези изисквания са кумулативни и е необходимо едновременно им наличие за придобиване право на пенсия.

На 03.08.2012 г. жалбоподателят е подал заявление до РУСО гр.Перник вх. № МП-15543 за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с приложени документи към него, доказващи осигурителния стаж. Органите на НОИ не са зачали доказателствената сила на представеното удостоверение обр. УП-3 изх. № 3964/16.09.2002 г., издадено от „***“ ООД. В същото е посочено, че С.:

- за времето от 01.10.1981 г. до 01.08.1984 г. е бил на длъжност "Технолог-Леярен цех";

- за времето от 01.08.1984 г. до 18.11.1985 г. е бил на длъжност „зам.началник цех Леярен“;

- за времето от 18.11.1985 г. до 09.06.1986 г. е бил на длъжност „началник цех Леярен“

Направен е извод, че осигурителния стаж на лицето за посочените по-горе периоди не се обхваща от разпоредбата на т. 4а, б. "н" от ПКТП /отм./

С Разпореждане №*****/10.08.2012 г. е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя, тъй като не отговаря на условието на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО за първа категория труд. Разпореждането е обжалвано пред Директора на ТП на НОИ гр.Перник., който се произнася по жалбата с мотивирано решение, с което я отхвърля. Приел е, че Стоев няма необходимите десет години осигурителен стаж, положен при условията на първа категория труд. Установено е, че категорията труд по т.4а, б. „н“ от ПКТП/отм./ не съответства на списъка на професиите, утвърдени от Комитета по труда и социалното осигуряване. Неприложима според административния орган е и разпоредбата на чл.67 от ПКТП/отм./, тъй като предприятието осигурител е прекратило дейността си и административният орган е в обективна невъзможност да установи „вредността и тежестта на полагания труд“.

След служебно извършена проверка, съдът установи, че обжалваното Решение е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност и в установения от закона срок. Същото е издадено в предвидената от чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за постановяването му. При осъществяването от съда проверка не се констатираха допуснати нарушения на процесуални разпоредби установени в КСО.

Спорен между страните е единствено въпросът правилно ли е приложен материалния закон, действал към момента на полагане на труда, за определяне на категорията на положения труд при пенсиониране, т. е. правилно ли е категоризиран трудовия стаж на лицето за посочените по-горе периоди. Същият е от правно естество и се предпоставя от издирването на приложимия нормативен акт, който урежда категоризирането на труда при пенсиониране. За процесния казус, това е Правилника за категоризиране труда при пенсиониране отменен по настоящем, но е бил действащо право при полагане на труда. В ПКТП е създаден § 2, съгласно който: "Трудовият стаж при пенсиониране на работниците и служителите, придобит до 31 декември 1999 г. включително, се зачита от съответната категория по действащия до тази дата Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране.", т. е. този нормативен акт урежда заварените правоотношения.

От фактическа страна е важно да се изясни длъжността, мястото и характера на полагания труд и действителната вредност и тежест на същия. За изясняване на тези въпроси по делото е изготвено заключение от вещо лице икономист. За да изгради своите констатации, то е проверило и се е запознало със съхраняваните документи в ООА с.Невестиво, обл.Кюстендил и Държавен архив гр.Перник. Проверени са предоставените от „***“ ООД, документи за съхранение. Вещото лице е установило, че във ведомостите за

заплати фигурира само името на работника, начисленото брутно трудово възнаграждение, удръжките по ДОД и чистата сума за получаване. Не е вписана длъжността на жалбоподателя, а само цеха, в който е работил. Във ведомостите за заплати не е посочено какви са вноските превеждани за ДОО, за съответните длъжности.

Според чл. 40, ал. 1 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с удостоверение по утвърден образец, издадено от осигурителя, и с данните по чл. 5, ал. 4 КСО. Съгласно ал. 2 на с. р. на НПОС Удостоверението за осигурителен стаж се издава въз основа на изплащателните ведомости, други разходо-оправдателни документи и договори за възлагане на труд, като смисълът на удостоверителното изявление в УП-3 е то да отразява вярно тяхното съдържание и релевантните за правото на пенсия юридически факти.

Законът изисква при изчисляване на осигурителния стаж, в това число и на придобития при първа категория труд, осигурителния орган да вземе предвид данните по чл. 5, ал. 4 КСО, както и данните в представено удостоверение за осигурителен стаж издадено на първо място въз основа на изплащателните ведомости, което трябва да отразява вярно тяхното съдържание.

В конкретния случай издаденото УП -3, изх.№ 3964/16.09.2002 г. не е зачетено от административния орган, което е довело до необосновани и неправилни изводи, относно категорията труд, която следва да се зачете на С.. Удостоверяването на категория труд за процесните периоди е извършено въз основа на данните по разплащателните ведомости или по други финансово-счетоводни документи, носи всички реквизити и необходимата на пенсионните органи информация. За преценката на категорията на положения труд в процесните периоди, административният орган е следвало да се съобрази със всички относими данни, отразени в разплащателните ведомости. Следвало е да се изследват служебно всички действителните факти от значение за случая, съгласно разпоредбата на чл. 7 от АПК. Едва, след като се изяснят всички факти и обстоятелства от значение за случая, следва да се издаде индивидуалният административен акт. При произнасянето си с решение №*****/18.12.2012 г. Директора на ТП на НОИ не е съобразил всички тези обстоятелства, които са се отразили върху законосъобразността на издадения административен акт.

Инструкция №13 от 31.10.2000 г. за прилагане на НКТП, а преди това и т.70 от ПКТП/отм./, създава задължение за осигурителя да посочи съответната точка и буква от НКТП/пресп. от ПКТП/отм./, по която предлага да бъде зачетен описаният в документа трудов стаж. В издаденото УП -3, изх.№ 3964/16.09.2002 г. от „***” ООД е вписано, че длъжностите 1,2,3 попадат по т.4а, б.”н” от ПКТП/отм./ Направеното от осигурителя предложение за категорията труд е за процесния период и макар да не е задължително за административния орган е следвало да бъдат проверени всички факти и обстоятелства относно условията на труд. Не е достатъчно в мотивите на атакуваното решение да бъде посочено лаконично: „предприятието е прекратен осигурител и административния орган е в обективна невъзможност да установи непосредствена заетост за процесните периоди в производството на цветни метали.” Несъхранената в цялост документация на осигурителя и прекратяването не следва да се третира като отрицателен факт при преценка правата на осигуреното лице. В този случай пенсионният орган е бил длъжен да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, като обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Това задължение на административния орган в случая не е изпълнено, което е довело до незаконосъобразен отказ за отпускане на лична пенсия на лицето.

За процесните периоди, положения труд /предвид изричния текст на т. 4а, б. "н" от ПКТП отм./ не може да се зачете като положен при условията на I категория на това основание. Но предвид установеното от фактическа страна в хода на съдебното

производство чрез разпита на свидетеля Никола Любенов Андонов съдът намира, че може да бъде приложена в конкретния случай разпоредбата на чл. 67, ал. 1 от ПКТП /отм./ Категорията труд, за периода в който той е полаган, се определя съгласно разпоредбите на чл. 67 от ПКТП /отм./ не от отрасловата принадлежност на длъжността, а от действителните вредност и тежест на труда. В хода на съдебното производство се установи, че жалбоподателят е полагал труд в „Леярен цех” на „***” ООД, при същите условия, при които са работили лицата непосредствено заети с леенето на метал. Не е имал друго работно място различно от цеха и е „отговарял за леенето на метала”/вж.показанията на свидетеля Андонов/.

Като не е извършил необходимата проверка на всички данни от първичните документи, решаващият административен орган се е произнесъл без да изясни относимите факти и обстоятелства с всички предвидени и допустими от АПК процесуални средства.

Съдът счита, че отказът на административния орган да отпусне пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя при условията на § 4 ал. 1 от ПЗР на КСО е постановен, без да се съберат всички необходими доказателства, и без да е установено действителното фактическо и правно положение, поради което същият е незаконосъобразен, противоречи на материалноправните норми, и следва да бъде отменен.

След отмяна на административния акт преписката следва бъде върната за произнасяне след попълване с необходимите доказателства за изясняване на действителното фактическо и правно положение и проверка и преценка на всички събрани доказателства от административния орган.

С оглед изложеното и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото се явява основателно и следва да бъде уважено за сумата от 250 лв., от които 100 лв. депозит за вещо лице и 150лв. заплатено възнаграждение за адвокат.

Въз основа на изложеното и на осн. чл. 172 ал.2, предл. второ от АПК,
Административен съд гр.Перник,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №*****/18.12.2012 г. на Директора на ТП на НОИ гр.Перник, с което е отхвърлена жалба вх.№ 2736/03.12.2012 г. на Г.С.С. срещу разпореждане №*****/10.08.2012 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което му е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на § 4 ал. 1 от ПЗР на КСО.

ВРЪЩА преписката на ТП на НОИ гр.Перник, за произнасяне по същество при спазване указанията на съда, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр.Перник, да възстанови на Г.С.С.,***, сумата от 250 лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: